

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 207.

Tolvte Sæssion.

To og Halvtredstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 4de Decbr. Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg anmode de Herrer, der maatte agte at stille Ændringsforslag til tredie Behandling af Udkast til Lov om Brugen af stemplet Papiir, om at ville indlevere disse i Bureauet inden Onsdag Aften Kl. 7.

Man gik derpaa til det første Nummer paa Dagsordenen: Forskættelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1861 til 31te Marts 1862.

Det Affnit, hvis Forhandling afbrødes i det foregaaende Møde, omfattede Indtægtsfiden, Lovforslagets §§ 2—5 og 1, med tilhørende Ændrings- og Underænderingsforslag.

Hofsenørn: Da jeg igaar Aftes begjærede Ordet, var det min Hensigt at retfærdiggjøre den Stilling, som jeg har indtaget i Finantsudvalget, og navnlig godtgjøre, hvorfor jeg ikke vilde have disse meget omtalte Skrivelser publicerede, navnlig ikke forinden der forelaa et bestemt Forlangende derom fra Indenrigsministerens Side. Det er kun nogle faa Ord, jeg vil fremsføre angaaende min Opfattelse af denne Sag. Jeg maa da først tillade mig at

gjøre opmærksom paa, at den tidligere Indenrigsministers tvende Skrivelser bleve os sendte fra den nærværende Indenrigsminister uden Foranledning fra Finantsudvalgets Side. Disse Skrivelser sluttede sig ikke til noget bestemt Punkt i Finantslovsforslaget, som de vilde oplyse; de vare heller ikke fremsendte for at begrunde en bestemt Indstilling, som Indenrigsministeren ønskede tilføjet Finantslovsforslaget; det var Skrivelser, som vare vylede imellem Finantsministeren og den daværende Indenrigsminister, som overtogede bestemte Forpligtelser, deels for Dresunds-fonden og deels for Reservec-fonden, men hvori der ikke var Tale om Andet, end at disse Forpligtelser bleve overtagne ene og alene paa vedkommende Ministers Ansvar. Der er ikke i mindste Maade antydet, at man ønskede Rigsdagens Indblanding i disse Forhold. Under disse Omstændigheder fandt jeg, at det var i højeste Maade ønskeligt at vide, hvilken Stilling den nærværende Indenrigsminister indtog ligeoverfor disse Skrivelser, om han ansaae sig bunden ved dem, eller om han ikke ansaae sig bunden, om han, dersom han ikke ansaae sig bunden, enten juridisk eller constitutionelt, dog ikke af politiske Hensyn kunde ønske, at Skrivelserne hævdedes i deres fulde Betydning; alt dette forelaa mig, som sagt, ikke klart, og det var Grunden, hvorfor jeg ikke ønskede, at Skrivelserne publiceredes, ialtfald forinden et saadant Forlangende forelaa fra Indenrigsministerens Side. Vil man nu maagtee hævde mig, at jeg herved altsaa har søgt at undrage Offentligheden det, der skulde tilhøre Offentligheden, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg troer, at man kan være en Ven saavel af en offentlig, mundt-